

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **V. D.**, bytom V., proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Nitre**, Štefánikova trieda 88, Nitra, za účasti **Slovenského pozemkového fondu Bratislava**, Regionálny odbor Nitra, Za hydrocentrálou 6, Nitra, **o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu** odporcu z 02. decembra 2008 č. 2008/00104-155/04-R-II., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. decembra 2009, č.k. 13Sp/13/2009-38, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **odmieta**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozhodnutím zrušil rozhodnutie odporcu z 02. decembra 2008 č. 2008/00104-155/04-R-II. podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pre nesprávne právne posúdenie veci a vec mu vrátil na ďalšie konanie; navrhovateľovi náhradu trov nepriznal.

Rozhodol tak po zrušení odmietajúceho uznesenia z 23. marca 2009, č. k. 13Sp/13/2009-16 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. augusta 2009 sp. zn. 6Sžo/148/2009, keď po odstránení väd opravného prostriedku navrhovateľa a po tom,

čo uznesením zo 14. októbra 2009 sp. zn. 6Ndz/1/2009 o nevyklúčení vo veci konajúcej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci, ako zásadnú právnu otázku meritórne riešil, či možno navrhovateľovi navrátiť vlastníctvo k pozemkom, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond, alebo do neho patria, a ktoré prešli na štát spôsobom uvedeným v § 3 ods. 1 písm. n/ zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“) a ktoré nebolo možné vydať v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona č. 503/2003 Z.z. Na základe dokazovania vykonaného najmä správnym orgánom ako aj výsluchom účastníkov v súdnom konaní (250i ods. 2 veta druhá OSP) mal krajský súd za preukázané, že navrhovateľ ako dedič po Š.D. nadobudol nehnuteľnosti zapísané vo vložke X., parc. č. X. a X., a to bez povinnosti výplaty ostatných spoludedičov. V reštitučnom konaní si následne uplatnil právny nárok na navrátenie vlastníctva k parc. č. X., vo vzťahu ku ktorej odporca v preskúvanom rozhodnutí konštatoval, že pôvodná vlastníčka, Š.D., jej časť odpredala a na zvyšok parcely zapísanej na LV č. X. ako parc. č. X./1 o výmere 2.423 m² zostalo zachované vlastníctvo navrhovateľa. Krajský súd sa stotožnil s názorom odporcu v časti nepriznania vlastníckeho práva k parcele č. X. zapísanej na PKV č. X., konkrétne parcele č. X./3 - zastavaná plocha sklodom o výmere 216 m², a to z dôvodu, že zastavaná plocha nepatrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu a ani do lesného fondu.

Krajský súd sa však nestotožnil s posúdením reštitučného nároku navrhovateľa na navrátenie parcely č. X./2 - cesta o výmere 400 m², ktorá je vedená na LV č. X. na Obec V., pričom poukázal na právny názor, ktorý vyslovil už v rozsudku z 09. novembra 2007 č. k. 13Sp/42/2007-13. Vyslovil, že napriek tomu, že sa táto cesta používa ako prístupová komunikácia k rigolu pre odvod dažďových a prívalových vôd a že bez prístupu by sa rigol nedal čistiť a opravovať, navrátenie vlastníctva k tejto parcele by nebolo v rozpore s § 1 ods. 1 zákona. Zákon o pôde dáva v § 19 ods. 2 pozemkovým úradom oprávnenie, aby v konaní o pozemkových úpravách rozhodovali aj o zriadení, zmene alebo zrušení vecných bremien. Pozemkový úrad je oprávnený rozhodnutím zriadiť nové vecné bremeno za účelom sprístupnenia pozemku. Pri rozhodovaní má pozemkový úrad rozhodnúť na základe dohody vlastníkov pozemku, ktorá je vyslovením súhlasu s navrhovaným usporiadaním vecných bremien a je len podkladom pre rozhodnutie pozemkového úradu. Ak k takejto dohode nedôjde, rozhodne pozemkový úrad rozhodnutím po záverečnom ústnom pojednávaní autoritatívnym výrokom, ktorý je konštitutívnej povahy. Ak si teda oprávnená osoba uplatnila podľa zákona č. 503/2003 Z. z. právny nárok na navrátenie vlastníctva k parc. č. X./2 - cesta,

pozemkový úrad mohol rozhodnúť o navrátení vlastníctva k tejto parcele, keď pôvodne patrila právnej predchodkyni odporcu ako oprávnenej osoby. V prípade, ak za cestu (parc. č. X./2) bola priznaná náhrada v podiele 1/3, správny orgán môže rozhodnúť aj o navrátení kúpnej ceny oprávnenou osobou štátu.

Krajský súd posúdil tiež námietky navrhovateľa týkajúce sa nepriznania vlastníckeho práva a ani práva na náhradu k parcele č. X./1 z vložky č. X., obe na LV č. X. vo vlastníctve Obce V.. Z kúpnej zmluvy uzavretej 15. júla 1980 s kupujúcim Československým štátom, MNV vo V., zistil, že parc. č. X./5 o výmere 3.150 m² a parc. č. X./6 o výmere 1.750 m² pre účely stavby Domu smútku a zriadenia nového cintorína uzavrel na strane predávajúceho len J. D. Navrhovateľ túto zmluvu, na ktorú sa odvoláva odporca, neuzavrel, preto je rozhodnutie odporcu v tejto časti nesprávne. Ak sa na predmetnej celej parcele nachádza dom smútku a cintorín (čo bude predmetom dokazovania v správnom konaní), odporca musí rozhodnúť podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že podľa výsledku konania úspešnému navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal, lebo v súvislosti s predmetným konaním si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonom ustanovenej lehote (§ 204 ods. 1 OSP) odvolanie navrhovateľ. Namietal, že krajský súd napriek zrušeniu rozhodnutia preskúmaného odporcu nepostupoval podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. augusta 2009 sp. zn. 6Sžo/148/2009.

Poukázal na to, že krajský súd neprejednal na hlavnom pojednávaní vec podľa jeho odvolania z 29. decembra 2008 a doplnení tohto odvolania, keď uznesením odmietol o veci jednať, ani sa nestotožnil s posúdením právneho nároku navrhovateľa a úmyselne sa nezmienil o stanovisku riaditeľa Pozemkového úradu v Nitre Ing. B., ktorý 19. marca 2007 vykonal tváromiestnu obhliadku, ktorá je totožná s navrhovateľovým odvolaním a ktorú Ing. B. zaslal Obecnému úradu V. a navrhovateľovi na vedomie.

Navrhovateľ ďalej žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zaviazal odporcu na zrušenie listov vlastníctva znejúcich na obec V. pre parcely č. X./2, X./3, X./5 a X./6, parc. X., a aby bol odškodnený.

Odporca ani Slovenský pozemkový fond sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie treba odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy (tretej hlavy piatej časti OSP) sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 250s OSP proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/. Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Keďže v zmysle § 250s OSP v spojení s § 250j OSP je odvolanie voči rozsudku krajského súdu prípustné, zaoberal sa Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalšími zákonnými podmienkami pre to, aby o ňom mohol konať a rozhodnúť (§ 218 ods. 1 OSP).

Odvolanie ako riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa prislúcha výhradne tomu účastníkovi konania, ktorého návrhu nebolo vyhovené. Tiež prislúcha tomu účastníkovi konania, ktorému bolo vyhovené len čiastočne, avšak len v tej časti rozhodnutia, v ktorej súd jeho návrhu nevyhoviel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) poukazuje na to, že v správnom súdnictve nie je súd oprávnený sám rozhodovať o uplatnenom nároku podľa zákona č. 503/2003 Z. z., môže len preskúmať rozhodnutie správneho (pozemkového) úradu z hľadiska jeho súladu so zákonom. Z tohto dôvodu súd sám vykonáva len dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (250i ods. 1 veta druhá OSP). Pokiaľ súd rozhodnutie správneho orgánu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, správny orgán je povinný v ďalšom konaní vo veci znovu rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť. Zákonnosť nového rozhodnutia môže byť na základe nového návrhu na preskúmanie predmetom nového konania v správanom súdnictve. Cieľom je zabezpečiť účastníkovi správneho konania, v tomto prípade navrhovateľovi, čo najširšiu možnosť brániť sa voči nezákonnému rozhodnutiu správneho orgánu.

V prejednávanej veci krajský súd zrušil preskúmané rozhodnutie odporcu v celosti a vrátil ho odporcovi na ďalšie konanie, v ktorom má znovu posúdiť uplatnený nárok navrhovateľa na navrátenie vlastníctva k pozemkom zapísaným v pozemkovej knihe pre k. ú. V. na PK vl.č. X. ako parcela č. X. - záhrada a hosp. stavenisko (na LV č. X. v katastri nehnuteľností Nitra, Správa katastra Nitra), PK vl. č. X. ako parcela č. X. - les a parcela č. X./1 – roľa v zmysle navrhovateľom uplatneného nároku. V tomto konaní je odporca povinný vykonať všetky dôkazy potrebné na riadne zistenie stavu vecí, vrátane vykonania a posúdenia dôkazov navrhnutých alebo predložených navrhovateľom (vrátane stanoviska Ing. B., na ktoré navrhovateľ vo svojom odvolaní výslovne poukázal).

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ návrhom podľa § 250l ods. 1 OSP žiadal preskúmané rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, je namieste konštatovať, a to aj s ohľadom na dôvody zrušujúceho rozhodnutia, že jeho návrhu bolo v plnom rozsahu vyhovené.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, navrhovateľ ako úspešný účastník konania pred krajským súdom nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP odmietol ako odvolanie podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

K žiadosti navrhovateľa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zaviazal odporcu na zrušenie listov vlastníctva znejúcich na obec V. pre parcely č. X./2, X./3, X./5 a X./6, parc. X., a na odškodnenie, najvyšší súd konštatuje, že nie je oprávnený v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pozemkového úradu vydaného v reštitučnom konaní o tomto konat' a rozhodnúť.

Účastníkom v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto im ich náhradu najvyšší súd nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 07. decembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková